

TRANSFER/ REGISTER (DEVICE POETICS / POETIC DEVICES)

Yunchul Kim

Uvjeti pojačanja

Naslov *Transfer + Resistor* rastavlja riječ *transistor* na dva pojma: prijenos (*transfer*) i otpor (*resistance*). Ono što riječ spaja, naprava provodi u djelo. Provodeći oboje, ona pojačava signal reguliranjem protoka električne struje — postavljajući pragove kroz koje signal može biti propušten, oblikovan ili prekinut. Ta inženjerska logika postaje snažna metafora umjetničke prakse. Umjetnost prevodi misao i osjet u medij, dok materijalni uvjeti tog medija istodobno usporavaju, deformiraju i moduliraju prijenos. Otpor, dakle, nije tek prepreka: on je generativni uvjet kroz koji prijenos postaje zamjetljiv, intenzivira se i preobražava u događaj.

Ova izložba napravu ne promatra tek kao tehnološki alat. Napravu redefiniramo kao mjesto susreta na kojem energija poprima oblik, a misao se pretvara u materiju. Prijenos ovdje nikada nije neprekinut ni nesmetan: riječ je o prevođenju obilježenom curenjem, odstupanjem i metamorfozom. Otpor nije prepreka, nego generativni uvjet — onaj koji omogućuje nastanak forme. Pratimo trenutke

poetske amplifikacije: prag na kojem signal postaje osjet, a osjet se učvršćuje u strukturu, na sjecištu prijenosa i otpora.

Izložba istodobno postavlja dva pitanja: Kako umjetnik poetski koristi napravu i kako naprava ulazi u vlastiti poetski režim? Umjesto svođenja umjetnosti na instrument, izložba postaje mjesto na kojem se može promatrati kako instrumenti postaju umjetnost — gdje naprave više nisu samo sredstva u ljudskim rukama, nego sustavi iz čijeg djelovanja može proizaći vlastita poetika.

Granični uvjeti

Granice — između sofisticirane tehnologije i sirove materijalnosti, umjetnosti i inženjerstva, stroja i tijela, vidljive forme i nevidljivih sklopova — ne promatramo kao čvrste podjele, nego kao uvjete koji proizvode transformaciju. Granice reguliraju prijenos, stvaraju otpor i uspostavljaju pragove na kojima dolazi do pojačanja.

Proširene naprave: Robotika, senzori i podatkovni sklopovi nisu jedine naprave o kojima je ovdje riječ. Slojevi slike, napetost kiparskih spojeva i ritam daha u izvedbi također se mogu razumjeti kao svojevrsni događaji-naprave u kojima se susreću prijenos i otpor. Sve medije stoga možemo promatrati kao „tranzistorske događaje”: polja transformacije u kojima se prijevod i trenje odvijaju istodobno.

Djelovanje granica: Umjetnost se često intenzivira upravo na granici — u trenucima kada materija izmiče kontroli, protokoli postanu nestabilni, a osjet se sudari s podatkom. Izložba se pojačava upravo u tim trenucima dodira i otklona.

Naknadna slika i ostatak: Ti su događaji prolazni, ali intenzivni, a njihovi učinci ponekad opstaju kao naknadne slike, ostaci ili tragovi. Izložba takve ostatke ne promatra tek kao ishode, nego kao uvjete koji iznova oblikuju sljedeći prijenos.

Poetske naprave

Poetic Devices označava praksu posredovanja kroz koju umjetnikova namjera i senzibilitet prolaze medijem i otvaraju se prema drugom perceptivnom ili materijalnom registru. Naprava pritom nadilazi svoju funkcionalnu ulogu i postaje posrednikom koji određuje načine na koje značenje poprima materijalni oblik.

Transdukcija stanja: Trenje između kista i platna, širenje i rezonancija zvuka, umnažanje slika i vizualizacija podataka nisu tek kretanja. Riječ je o oblicima transdukcije u kojima se energija, informacija, gesta ili osjet pretvaraju prelazeći iz jednog materijalnog stanja ili perceptivnog registra u drugi.

Poetička subverzija alata: Umjetnik izvrće zadani protokol naprave, preusmjeravajući strojeve projektirane za učinkovitost prema osjetilnim skokovima i egzistencijalnim pitanjima. Naprava tako postaje katalizator poetičkog odstupanja.

Proširenje prijenosa: Prijenos nije ograničen na tehnološke medije. Poetičke naprave prelaze iz jednog medija u drugi, prevodeći slike, sjećanja, geste i ritmove u prostorno-vremenske

odnose. Njihove površine pritom reorganiziraju prijenos kroz različita „materijalna vremena” — slojevitost, zamučivanje, preslikavanje, utiskivanje, upijanje.

Poetika naprave

Device Poetics usmjerava pažnju na izraze koji proizlaze iz samih uvjeta naprava i materije — šuma, topline, pogreške, zamora, nedostataka i nelinearnosti — a koji nikada nisu u potpunosti podložni ljudskoj kontroli. Otpor pritom nije oblik neprijateljstva, nego način na koji materija i naprava kroz samoorganizaciju otkrivaju vlastite sklonosti.

Samorazotkrivanje materije: Materija nije pasivna površina koja čeka da u nju nešto bude upisano. Promjene strukturne boje koje nastaju unutar hidrogela, mikrooscilacije i rezonancije unutar stroja, polagano deformiranje metala uslijed zamora, pigment koji se nepredvidivo raspršuje kroz otapalo, pomak senzora, algoritamsko grananje — sve to nisu samo pogreške u odnosu na zamišljeno djelovanje, nego događaji kroz koje materija i naprave otkrivaju vlastite sklonosti.

Poetika nenamjernog: Kada naprava dospijeva u poetsko stanje kroz vlastite inherentne uvjete — kroz vlastiti otpor i pragove — svjedočimo izražajnom kapacitetu samog medija, izvan antropocentričnih teorija stvaranja. Riječ je o poetici svojstvenoj samoj materiji, koja se događa čak i prije nego što je prevedena u ljudski jezik.

Redefiniranje pojačanja: Pojačanje ne znači tek „učiniti nešto glasnijim”. To je proces u kojem sitne razlike — pogreška, šum, trenje — prerastaju u formu. Kroz djelovanje radova izložba pokazuje gdje takvo pojačanje započinje i koje pragove prelazi.

Pojačani tragovi

Kustoski tim Vestige djeluje kao provodnik između korejskih i hrvatskih umjetnika. Ondje gdje se umjetnikov prijenos susreće s otporom medija, izložba postaje mjesto na kojem

tehnologija i umjetnost nadilaze jednostavan odnos sredstva i cilja te se međusobno transformiraju unutar istog sklopa. Koje će signale taj sklop pojačati nije moguće u potpunosti predvidjeti — a upravo je ta neizvjesnost uvjet koji izložba nastoji sačuvati.

The Conditions of Amplification

The title *Transfer + Resistor* unfolds *transistor* into two terms: transfer and resistance. What the word joins, the device enacts. Enacting both, it amplifies a signal by regulating the flow of current—setting thresholds through which a signal may be admitted, shaped, or cut off. This engineering logic becomes a potent metaphor for artistic praxis. Art translates thought and sensation into a medium, while the material conditions of that medium simultaneously delay, deform, and modulate the transfer. Resistance, then, is not simply an obstruction: it is the generative condition through which transmission becomes perceptible, intensified, and transformed into an event.

This exhibition does not treat the device as a mere technological tool. We redefine the device as a junction where energy acquires form and thought turns into matter. Here, transfer is never seamless: it is a translation marked by leakage, deviation, and metamorphosis. Resistance is not an obstruction but a generative condition—one that allows form to emerge. We track moments of poetic amplification: the threshold at which a signal becomes sensation and sensation consolidates into structure, at the intersection of transfer and resistance.

The exhibition holds two questions together: How does an artist use a device poetically, and how does a device enter a poetic regime of its own? Rather than reducing art to an instrument, the exhibition becomes a site where instruments can be seen coming into being as art—where devices are no longer simply human means, but systems through whose operations a poetics can emerge.

Boundary Conditions

We view boundaries—between sophisticated technology and raw materiality, art and engineering, machine and body, visible form and invisible circuits—not as fixed divisions, but as boundary conditions that shape how transformation can occur. They regulate transfer, generate resistance, and establish thresholds for amplification.

Expanded Devices: Robotics, sensors, and data circuits are not the only devices at stake. The layers of a painting, the tension of sculptural joints, and the rhythm of a performance's breath can also be understood as device-events where transfer and resistance intersect. Within this exhibition, media can be approached as “transistor-like events”: fields of transformation in which translation and friction occur simultaneously.

Operation of Boundaries: Art often intensifies at the boundary—when matter exceeds control, when protocols waver, when sensation collides with data. It is in these moments of contact and drift that amplification occurs.

Afterimage and Residue: These events are fleeting yet intense, sometimes persisting as afterimages, residues, or traces. The exhibition treats such remains not as mere outcomes, but as conditions that reconfigure the next transfer.

Poetic Devices

“Poetic Devices” names the practice of mediation through which an artist's intent and sensibility traverse a medium and open onto another perceptual or material register. The device exceeds its functional role to become a mediator that organizes how meaning takes material form.

Transduction of States: The friction between brush and canvas, the propagation and resonance of sound, the replication of images, and the visualization of data are not mere movements. They are forms of transduction in which energy, information, gesture, or sensation is converted across material states and perceptual registers.

Poetic Subversion of Tools: The artist subverts a device's default protocol. By bending machines designed for efficiency, the artist reroutes the tool toward sensory leaps and existential inquiry. The device becomes a catalyst for poetic deviation.

Expansion of Transfer: Transfer is not confined to technological media. Poetic devices traverse media, translating images, memories, gestures, and rhythms into spatio-temporal forms. Across these media, transfer is reorganized through distinct "material times"—layering, blurring, overpainting, pressing, absorption.

Device Poetics

"Device Poetics" attends to forms of expression that arise from the conditions of devices and matter—noise, heat, error, fatigue, flaws, nonlinearity—and that do not fully submit to human control. Here, resistance is not hostility but a mode through which matter and devices disclose their tendencies through their own material, mechanical, and computational conditions.

Self-Exposure of Matter: Matter is not a passive surface awaiting inscription. Structural color shifts emerging within a hydrogel, micro-oscillations and resonances within a machine, the slow warping of metal under fatigue, pigment dispersing unbidden through a solvent, sensor drift, algorithmic branching—these are not merely failures relative to an intended operation but events in which matter and devices disclose their dispositions.

The Poetics of Non-Intent: When a device reaches a poetic state through its own inherent conditions—through its own resistance and thresholds—we witness the expressive capacity of the medium itself, a capacity not fully reducible to artistic intention alone. This is a poetics emerging from material conditions, occurring before it is fully translated into human language.

Redefining Amplification: Amplification is not merely "making it louder." It is the process by which minute differences—error,

noise, friction—grow into form. This exhibition traces, through the operation of the works, where such amplification begins and which thresholds it crosses.

Amplified Traces

The curatorial team Vestige acts as a conductor connecting artists from Korea and Croatia. Where artistic transfer meets a medium's resistance, the exhibition becomes a site in which technology and art escape the simple relation of means and ends, transforming one another within a single circuit. What this circuit will amplify cannot be fully predicted—and that uncertainty is the condition the exhibition seeks to preserve.